

Sygn. akt III AUa 445/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Ciuraszkiewicz
Sędziowie:	SSA Jarosław Błaszczak (spr.) SSO del. Ireneusz Lejczak
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o przywrócenie prawa do pobierania emerytury

na skutek apelacji R. K.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze

z dnia 31 stycznia 2012 r. sygn. akt VII U 1248/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31.01.2012 r. sygn. akt VII U 1248/11 Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze oddalił odwołanie R. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 16 września 2011 r., którą organ rentowy wstrzymał wypłatę emerytury od dnia 1.10.2011 r.

Rozstrzygnięcie Sąd wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

Wnioskodawca R. K. (ur. (...)), od dnia 20.09.2004 r. do chwili obecnej zatrudniony jest w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego w B..

Decyzją z dnia 18.05.2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 01.04.2010 r.

Decyzją z dnia 16.09.2011 r. znak: 01/EM/36335759 wstrzymano wypłatę emerytury od dnia 01.01.2011 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sad orzekł, że odwołanie wnioskodawcy jest bezzasadne.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazując na regulację zawartą w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726), która wprowadziła zmiany w brzmieniu art. 103 ust. 1 i 2 oraz dodała art. 103a., stwierdził, że bezsporny jest fakt, iż wnioskodawca w dniu wejścia w życie nowego przepisu art. 103a w/w ustawy, pozostawał w zatrudnieniu z Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego w B. i zatrudnienie to zostało nawiązane przed nabyciem uprawnień do emerytury i jest kontynuowane do chwili obecnej. Oznacza to, że zawieszenie prawa do emerytury przez organ rentowy było zasadne.

Z wyrokiem nie zgodził się wnioskodawca zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie przepisu prawa materialnego mającego wpływ na wynik postępowania tj. przepisu art. 103a ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. nr 257, poz. 1726) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji uznanie, że wnioskodawcy nie przysługuje świadczenie emerytalne;

2. naruszenie przepisu art. 477¹⁴ kpc poprzez oddalenie odwołania w sytuacji zaistnienia przesłanek do jego uwzględnienia.

Wobec tak przedstawionych zarzutów skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę zaskarżonej decyzji polegającą na przywróceniu prawa do pobierania emerytury bez konieczności rozwiązywania stosunku o pracę ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji przeprowadził w sprawie należyte postępowanie dowodowe, wyprowadził trafne wnioski i wydał wyrok zgodny z obowiązującym stanem prawnym.

Spór w sprawie wymagał rozstrzygnięcia, czy organ rentowy zasadnie zawiesił wypłatę świadczenia emerytalnego wnioskodawcy, z uwagi na kontynuację zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy.

Sąd I instancji ustalił, że wnioskodawca R. K. uzyskał prawo do emerytury od dnia 01.04.2010 r., na mocy decyzji organu rentowego z dnia 18.05.2010 r.

Przed nabyciem prawa do świadczenia emerytalnego, do chwili obecnej, wnioskodawca pozostaje w stosunku pracy z Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego w B. i zatrudnienie to zostało nawiązane przed nabyciem uprawnień do emerytury i jest kontynuowane do chwili obecnej.

Wejście w życie nowego przepisu art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726), zgodnie z którym począwszy od dnia 1 października 2011 r. prawo do emerytury przyznanej przed dniem 1 stycznia 2011 r., ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego, stanowi podstawę prawną do zawieszenia prawa do świadczenia emerytalnego.

W związku z kontynuacją przez wnioskodawcę zatrudnienia, zaskarżoną decyzją z dnia 16.09.2011 r., organ rentowy wstrzymał wnioskodawcy wypłatę emerytury.

Stwierdzić należy, że zawieszenie wypłaty świadczenia nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutów apelacji. Ustawodawca bowiem nie różnicuje ubezpieczonych według miejsca i rodzaju ich zatrudnienia, a jedynie odnosi się do samego faktu kontynuacji tego zatrudnienia, bez przerwania go w związku z uzyskaniem prawa do emerytury.

Sąd Apelacyjny odnosząc się do dalszych zarzutów apelacji wskazuje, że zmiana w/w przepisów, a w szczególności przepisu art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu nadanym przez art. 6 ust. 2 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw, nie jest zmianą niekonstytucyjną.

Trybunał Konstytucyjny bowiem wielokrotnie wyjaśniał, że dyrektywa rozwoju ubezpieczeń społecznych nie wyklucza zmian regulacji prawnych przewidzianych we wcześniejszych ustawach, pod warunkiem zachowania istoty tych uprawnień, przy czym nie zawsze te zmiany muszą iść w kierunku korzystnym dla adresatów (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 listopada 1995 r. w sprawie K 23/95 oraz z dnia 17 lipca 1996 r. w sprawie K 8/96),

Konstytucyjnie chronione prawo wnioskodawcy do emerytury, nie zostało naruszone w wyniku zmiany przepisów. Wnioskodawca ma nadal prawo do pobierania emerytury w przypadku rozwiązania stosunku pracy z obecnym pracodawcą. Tym samym stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja o wstrzymaniu wypłaty emerytury od dnia 01.10.2011 r. jest prawidłowa.

Nie ma wątpliwości, iż w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki, które uprawniają organ rentowy do zawieszenia wypłaty emerytury wnioskodawcy. Tym samym zarówno zaskarżona decyzja, jak również orzeczenie Sądu Okręgowego należy uznać za prawidłowe i odpowiadające obowiązującemu prawu.

Sąd Apelacyjny nie znalazł żadnych podstaw do podważenia prawidłowości i zasadności zaskarżonego wyroku, z tego też względu na mocy art. 385 kpc orzekł o oddaleniu apelacji wnioskodawcy jako niezasługującej na uwzględnienie.

R.S.